

«Побудую Я Церкву Свою і сили адові не переможуть її» (Матвія 16:18)

Воробіївська громада євангельських християн-баптистів має довгу 90-літню історію. Громада була зареєстрована у 1922 році, але до того часу в селі були віруючі, збиралися по хатах. Один селянин, Бакун Савко Маркович, був на Першій світовій війні, у 1914 році потрапив у німецький полон. Там він покався, повірив і приїхав назад у Воробіївку вже віруючим братом. Потім увірнула вся його сім'я з шести чоловік, в тому числі брати Андрій і Михайло. Збиралися у їхній хаті та в інших хатах. Коли вже зареєстрували громаду віруючих, почали будувати Дім молитви. До 1929 року у Воробіївській церкві вже було три хори – дорослий, молодіжний і дитячий. Списки членів церкви є з 1954 року. В 1923 році покаялись 15 людей, в 1924-му – 20, у 1925-му – знову 20.

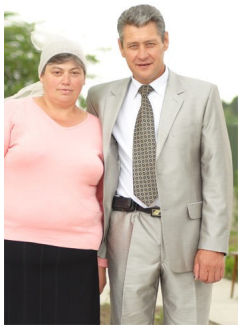
Історія цієї церкви особлива й тим, що її члени зазнали багато страждань і втрат під час голоду і репресій. Першим пресвітером (з 1922 до 1937 рр.) був Андрій Бакун, брат Савка Марковича. У 1937 році його репресували, забрали і розстріляли за віру. Потім забрали ще диякона Вовчука Федора і теж розстріляли. Ще одного брата Лізняка забрали за те, що він не брав у руки зброю. В 1947 році наступного пресвітера Никифорука Івана також забрали, він трагічно загинув в Івано-Франківській області на лісозаготовці (на нього впало дерево). Ніхто тоді не дивився, не проявив милості чи жалю, назавжди забираючи батьків-годувальників від великих сімей. У одного з цих братів було 8 дітей, в іншого – четверо, ще в одного – п'ятеро.

Був такий випадок: одного разу прийшли від влади на служіння, забираючи одного брата, оглянули приміщення і сказали: «Вас вісім, значить тобі – вісім років». І він сидів у в'язниці 8 років.

З 1926 по 1932 рік у селі Воробіївка діяла християнська комуна. Мали 60 гектарів своєї землі, будували підсобні приміщення, тримали худобу. Так християни працювали. Кривий Юхтим Степанович, який увірвав у 1922 році, був головою комуни, а його рідний брат Афанасій – головою колгоспу в селі.

Коли в 1947 році забрали пресвітера Никифорука Івана, служіння почав нести Кривий Юхтим, і звершував його до 1969 року, до самого переходу його у вічність.

Коли зареєструвалась громада, збиралися в одному місці, а потім, у 1964 році, для богослужінь надав приміщення у своїй хаті ревний у вірі брат Борисов Іван Павлович. В одній кімнаті проживала його сім'я з семи чоловік, а в другій проводилося служіння. Тим часом на цьому ж подвір'ї зводили будинок, який у 1969 році віддали під Дім молитви.

З 1970 по 1974 рік пресвітером церкви був Кисілюк Станіслав Антонович. Далі пресвітерське служіння Воробіївської церкви ніс Слободян Павло Васильович – з 1974 року до переходу у вічність у 2001 році.

На подвір'ї Івана Павловича Борисова служіння проводились до 1979 року. Потім реконструювали будинок на 100 сидячих місць. В Воробіївську церкву приходили віруючі з с.Панасівки, у 1993 році вони від'їхались і проводили богослужіння вже у своєму Домі молитви. У Воробіївці тоді залишилось близько 120 членів церкви.

З 2001 року пастором церкви є Побережний Євген Степанович, який і нині звершує це служіння. В старому Домі молитви не вистачало приміщень для молодіжного і дитячого

служінь. Почали шукати місце для нового Будинку молитви, переглянули багато варіантів, але одна жіночка запропонувала християнам гарне місце в центрі села, і церква придбала його. В 2002 році почалось будівництво Дому молитви. В сьогоднішній час брати та сестри дякують Богу, адже в церкві діє недільна школа, є молодь, співає хор, який налічує 30 хористів.

Здійснились мрії християн – кропітка праця будівництва Дому молитви завершена!

Прибулі 27 травня гості були вражені величию храму Божого, який красенем височіє в самому центрі села, на видному місці, а не десь на окраїні. Навколо будівлі дбайливо висаджені квіти й кущі. Краще не уявити. Серце радіє, коли бачиш, що люди робили цю працю як для Господа.

На святкове богослужіння звідусіль з'їхалися брати та сестри, щоб розділити радість Воробіївської громади. Особливої величі та атмосферу торжества й радості створювали духовий оркестр з с. Недобоївці Чернівецької області та зведений хор Чернівецького регіону.

Розпочали служіння декламацією про життя місцевої церкви. «Великі та дивні діла Твої. Свят, свят, Ти один свят» – співав хор, прославляючи Господа. Після цього псалму оркестр ритмічно й святково зіграв мелодію псалму «На небесній перекличці».

Микола Євгенович Каспров, заступник Голови ВСЦ ЄХБ, звернувся до присутніх радісними словами «Христос Воскрес!» й передав побажання благословінь від імені керівництва Всеукраїнського Союзу церков ЄХБ. Проповідуючи Слово Боже, він зачитав з перших розділів 2-ї книги Хронік про зразок будівництва та посвячення храму, й порівняв новозбудований храм з тим, який будував Соломон (зокрема, що було підвищення для левитів й служителів (для хору й кафедри). Немає сумніву, що за роки

будівництва Дому молитви було покладено багато праці, молитов, переживань та коштів. Все це було звершено для Господа, тому християни мають віддати Дім молитви Богові. Він зазначив, що служителі не можуть освятити храм: «Ми посвячуємо, а Господь освячує Дім молитви Своєю присутністю». Зачитуючи текст з Біблії, М.Є.Каспров замінив одне слово, сказавши «Добрий Господь до Воробіївки, бо навіки Його милосердя». Микола Євгенович закликав усіх до найважливішої частини – молитви посвячення. Вона була здійснена особливим чином: усі присутні 9 пресвітерів зачитали молитву Соломона (2Хронік 6,7 розділи) і, здійнявши руки, молилися, щоб Господь Своєю присутністю освятив храм для Своєї слави. Вголос молилися пресвітер Воробіївської церкви Євген Степанович Побережний, старший обласний пресвітер В.С.Радомський та заступник Голови ВСЦ ЄХБ М.Є.Каспров.

В цей урочистий день лунало багато привітань, подяки Богові та свідчень про благословіння Господні.

Завжди випромінювати світло Ісуса Христа, мати спільноту братерську, шукати того, що вгорі, побажав віруючим с. Воробіївки **Володимир Степанович Радомський**. Він закликав християн до плідної праці та «служити так, щоб ваше служіння було до вподоби Господу», побажав покладати надію на Господа, особливо у часи спокус та випробовувань.

Служитель з м.Дунаєвець **Микола Филімонович Іващук**, зачитавши з Біблії, побажав присутнім жити за законом духа життя у Христі (1Кор.16:13-14), пам'ятати про головне, мати один до одного відкриті серця, відкинувши гордість та амбіції, перемагати закон гріха і смерті.

Від церков міста Хмельницького передав вітання **Віталій Іванович Ясніцький**, відповідальний у Західному регіоні ХООЦ ЄХБ. Підкресливши, що Христос є Головою тіла Церкви, Віталій Іванович закликав членів церкви пам'ятати, що Господь є та радіти в Ньому.

Слово на святі мав і голова сільської ради **Матіяш Павло Вікторович** «Я був свідком будівництва, тому можу сказати, що ви доклали часточку душі і серця. Божого благословіння усім!».

Паляниця Анатолій Миколайович, служитель с.Міцівці та смт Дунаївці, у своїй проповіді говорив про храм. Храм – те святе місце, де люди збираються в ім'я Ісуса Христа й поклоняються в Дусі та Істині, визнають себе грішниками. Христос, перебуваючи на землі, ніколи не обходив храм стороною – там Він молився, оздоровляв хворих, навчав. Віруючі повинні наслідувати Його приклад, не залишати зібрання та не забувати, що вони є храмом Божим.

Пресвітер церкви с.Хребтіїв Новоушицького району, **Чайка Василь Михайлович** побажав церкві с. Воробіївка миру, радості, щастя та докласти старань, щоб збудувати духовний храм у своїй душах.

Від імені Ради Хмельницького ООЦ ЄХБ **Котик Борис Олександрович** залишив церкві у подарунок велику Біблію. Він побажав в Домі молитви прославляти Бога щирим серцем, дякувати Йому, проповідувати Євангеліє (Матв.28:19-20), Ісуса Христа та виконувати Слово Господнє.

Далі були особливі хвилини єднання у Дусі Святім, коли усі разом – хористи, служителі, люди в залі та оркестр співали християнський гімн «Манит серце мечтою».

Пастор з Чернівецької області **Рудий Ігор Анатолійович** нагадав присутнім, що головна мета християн – свідкувати про Бога та спасіння у Ньому. Тому він побажав, щоб

новозбудована церква с. Воробіївки була наповнена людьми, християнам виконувати те, що бажає Бог, і любити один одного братньою любов'ю (Римл. 12:10).

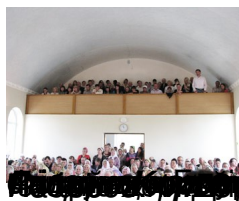
Бученко Сергій Миколайович, пресвітер с.Ходорівці Кам'янець-Подільського району, говорив про те, що необхідно звертати увагу на духовний стан свій та братів і сестер, щоб допомагати їм зростати духовно, а також проявляти покору, лагідність й берегти єдність Духа в союзі миру.

Про близький прихід Ісуса Христа на нашу землю проповідував Василь Іванович з міста Чернівців, який закликав християн бути відповідальними за своє життя, боятись Бога, брати участь у духовному будівництві й пам'ятати, як називав нас Христос: «Ви сіль землі. Ви – світло для світу».

Наприкінці богослужіння поділився Словом Божим Микола Каспров. Аналізуючи час, в який ми живемо, він з піднесеним настроєм промовив: «Ми маємо надію на зустріч з нашим Господом, на те, що Він скоро прийде. Господь закликає нас підняти голову, бути сіллю, молитися за світ, повний беззаконня». Християни мають виконувати головне доручення Ісуса Христа – допомагати нужденним, свідчити про Бога, допомогти людям зустрітись з Ісусом, як, наприклад, допомогли сліпому Вартимує, чи розслабленому (паралізованому). Ті люди доклали зусиль, не опустили руки, коли були перешкоди. Так маємо чинити й ми, невтомно і з любов'ю трудитися, допомагаючи людям зустріти Ісуса.

Відкриття нової церкви в с. Воробіївка відбулося 12 жовтня 2019 року. Церква була освячена на чолі з настоятелем о. Іваном Ковалем. На церемонії були присутні багато гостей, родичів та друзів. Церква є великим подарунком для громади та місцем для молитви та згуртування.